

Γ.ΒΛΑΧΟΣ: Κυρίες και κύριοι, δεν πρόκειται να καθυστερήσω καθόλου, απλώς θέλω να πω δυο λόγια πριν την ομιλία του κ.καθηγητή, γιατί είμαι σίγουρος ότι μετά δεν θα καθίσει κανείς και δεν θα μετράει και το τι θα πει κανείς. Οπωσδήποτε είναι πολύ καλύτερος ομιλητής από εμάς.

Αυτό που βλέπω πάρα πολύ θετικό στη σημερινή εκδήλωση, την οποίας –για να λέμε και την αλήθεια– την πρωτοβουλία είχαν ο κ.Σαββίδης και ο κ.Κουβαράς (δεν ήταν πρωτοβουλία από τη μεριά του ΣΑΤΕ), το πολύ θετικό είναι ότι παρίστανται εκπρόσωποι όλων των χώρων που έχουν πραγματική ευθύνη και πραγματικό ενδιαφέρον για τα έργα. Είναι ο Πρόεδρος της Κ.Ε.Δ.Ε. ο κ.Ασκούνης και ξέρετε ότι οι Δήμοι εκτελούν πολύ μεγάλο ποσοστό των έργων πλέον, ειδικά οι Καλλικρατικοί. Είναι ο Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου μας κ.Οικονομίδης, είναι οι μελετητές, είναι ο κ.Ρακιτζής τον οποίο τον ακούμε, τον διαβάζουμε (λιγάκι τον φοβόμαστε κιόλας, ως κάτι πολύ μακρινό) και βλέπουμε ότι πραγματικά και αυτός αντιμετωπίζει πρακτικά προβλήματα (μας είπε μερικά) και είναι και ο εκπρόσωπος της “Διαφάνεια Ελλάς” (δεν ξέρω αν έφυγε).

Αυτό που θεωρώ ότι έχει μεγάλη σημασία και τουλάχιστον το είχαμε επισημάνει εμείς σαν Σύνδεσμος, είναι ότι πραγματικά τα έργα ανήκουν σε όλους. Δεν υπάρχουν οι καλοί εργολάβοι ή οι κακοί μελετητές, ή οι καλοί, ή οι κακοί Δήμαρχοι. Το θέμα: οι καλοί και οι κακοί στην Ελλάδα, πιστεύω ότι σε ποσοστό είναι σε όλους τους χώρους το ίδιο. Και ο κ.Ασκούνης ξέρει κάποιους Δημάρχους οι οποίοι είναι κομπιναδόροι και εμείς ξέρουμε κάποιους εργολάβους και ίσως να είναι και πολλοί, ίσως να είναι οι Δήμαρχοι περισσότεροι, δεν μπορεί να βγει άκρη σε αυτά, πού είναι καλοί ή κακοί.

Σημασία έχει να λειτουργήσει ένα θεσμικό πλαίσιο το οποίο να μην αφήνει τον κακό να κάνει αυτό που κάνει. Αλίμονο εάν βγει συμπέρασμα από τη σημερινή εκδήλωση, ότι τα πάντα θα αφεθούν στον πατριωτισμό των Ελλήνων! Δεν υπάρχει πατριωτισμός σε αυτά τα πράγματα. Πρέπει να υπάρχει θεσμικό πλαίσιο αυστηρό, απλό και να υπάρχουν και ποινές.

Και για να μην καταχραστώ τον χρόνο, θέλω να πω ένα πράγμα ακόμα, μου έδωσε το έναυσμα ένας δημοσιογράφος φίλος, ο οποίος ένα από μεγάλο Μέσο Μαζικής Ενημέρωσης εδώ πέρα και μου λέει: «Γιώργο, δεν θα ακούσουμε και για κανένα σκάνδαλο εδώ πέρα, συγκεκριμένο;». Ξέρετε, τα Μέσα διψάνε για συγκεκριμένα πράγματα, για ποσοστά, πόσα πήρε ο ένας, πόσα πήρε ο άλλος κ.λπ. Εγώ θα πω δύο σκάνδαλα, πάρα πολύ συγκεκριμένα και πολύ απλά.

Γίνεται μία προσπάθεια από την πολιτική ηγεσία να απλοποιηθούν και να γίνουν πιο διαφανείς οι διαδικασίες σε πολλούς τομείς, π.χ. συγκρότηση των Επιτροπών Διαγωνισμών (Έργων και Προμηθειών). Έβγαλε το Υπουργείο Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης ένα Νόμο (το παλιό Υπουργείο Εσωτερικών), στο οποίο μιλάει για κλήρωση. Είχε κάνει παρόμοια πρόταση στο Νομοσχέδιο και το Υπουργείο Δημοσίων Έργων, πολύ πιο τεκμηριωμένη, πιο συγκεκριμένη και πολύ πιο πρακτική. Αυτή τη στιγμή υποτίθεται ότι γίνεται κλήρωση για τις Επιτροπές στους διαγωνισμούς των έργων και η κλήρωση είναι μία παρωδία. Πάω σε διαγωνισμούς, βλέπω φίλους δημοσίους υπαλλήλους: «Κληρώθηκα», μου λένε, αλλά η κλήρωση ήταν δεδομένη: «Θα βγω εγώ πάλι». Γιατί δεν υπάρχει διαδικασία ηλεκτρονική, γιατί δεν υπάρχει δημοσιότητα, η έννοια Διαδίκτυο, ανάρτηση στο Διαδίκτυο κ.λπ. είναι ξεχασμένη.

Το δεύτερο σκάνδαλο. Το δεύτερο σκάνδαλο είναι ότι ακόμα μετά από δύο χρόνια (δυόμιση κοντεύουμε), που είχαμε την πρώτη μας επαφή με τον Υπουργό τον κ.Ρέππα, που για δύο – τρία πράγματα μας απάντησε: «Δεν καταλαβαίνω γιατί δεν γίνονται, αφού είναι αυτονόητα». Ένα από τα αυτονόητα ήταν το δελτίο ταυτότητας έργου, το να φαίνεται δηλαδή στο Διαδίκτυο ποιος πήρε το έργο, με τι έκπτωση το πήρε, πόσο ήταν το συμβατικό αντικείμενο. Και μετά, αν γίνεται τροποποίηση συμβατικού αντικειμένου, επίσης να ξαναφαίνεται.

Να ξέρει ο δημότης της Καλλιθέας ή του Αλίμου, πόσα έργα δόθηκαν με απευθείας ανάθεση, πόσα δόθηκαν με μικρή έκπτωση, πόσα με μεγάλη και πού είχαμε παρατάσεις και πού δεν είχαμε. Γιατί δεν είναι, όπως είπα, όλοι οι Δήμαρχοι ίδιοι. Υπάρχουν Δήμαρχοι που κάνουν πολύ καλά τη δουλειά τους. Αυτό το πράγμα δεν έχει γίνει ακόμα, δεν έχει προχωρήσει ακόμα. Δεν υπάρχει. Και η υλικοτεχνική υποδομή που απαιτεί, είναι τρεις (3) μήνες, δύο (2) μαθητές Λυκείου για να στήσουν το σύστημα. Είναι πάρα πολύ απλό. Δεν μιλάμε για μεγάλο τεχνολογικό επίτευγμα, μιλάμε για κάτι που όσοι έχουν παιδιά στην ηλικία 16 – 20 ετών, ξέρουν πόσο εύκολο είναι να γίνει. Ευχαριστώ.